

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.136/2012/26. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2013. év január hó 02. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott és társai** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2011. év november hó 03. napján kelt 8.B.1504/2009/66. számú ítéletét **I. r. és II. r. vádlottakkal szemben megváltoztatja.**

II. r. vádlott főbüntetését **11 (Tizenegy) évi** fegyházbüntetésre, mellékbüntetését **10 (Tíz) évi** közügyektől eltiltásra **súlyosítja.**

Az elsőfokú eljárásban felmerült összesen **1.004.310.-** (Egymillió-négyezer-háromszáztíz) Ft bűnügyi költségből
I. r. vádlott **254.978.-** (Kettőszázötvennégyezer-kilencszázhetvennyolc) Ft-ot,
II. r. vádlott **145.172.-** (Egyszáznegyvenötezer-egyszázhetvenkettő) Ft-ot,
míg I. r. és II. r. vádlottak egyetemlegesen **604.160.-** (Hatszáznégyezer-egyszázhatvan) Ft-ot kötelesek megfizetni.

A tárgyalási napok feltüntetésénél a **2011. szeptember 27. napját** is megjelöli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r., II. r. és III. r. vádlottakkal szemben **helybenhagyja.**

I. r. és II. r. vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is **beszámítani rendeli** a kiszabott szabadságvesztésbe.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

Az elsőfokú bíróság ítéletében

I. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulata és (3) bekezdés] miatt, mint többszörös visszaesőt 8 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte;

II. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulata és (3) bekezdés] és lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntette [Btk. 263/A. § (1) bekezdés a.) pont] miatt, halmazati büntetésül 7 év fegyházbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte;

III. r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulata és (3) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette.

Az ítélet ellen

az ügyész valamennyi vádlott terhére, I. r. és II. r. vádlottak esetében a büntetés súlyosítása érdekében, III. r. vádlott esetében bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében;

I. r. vádlott és védője enyhítésért;

II. r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása miatt és enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A **Fővárosi Főügyészség Bf.9585/2008/II. szám** alatti írásbeli beadványában I. r. és II. r. vádlottak esetében a büntetés súlyosítása érdekében előterjesztett jogorvoslatot azzal indokolta, hogy a büntetés kiszabása során irányadó körülmények között további súlyosító körülmény az I. r. vádlott többszörös visszaesői minősége és az a tény, hogy a kábítószer tiszta hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 32-szerese. A kiszabott büntetések a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességhez nem igazodnak, és nem szolgálják az általános és egyéni visszatartás célját sem.

III. r. vádlott esetében az elsőfokú ítélet tévesen tartalmazza, hogy vele szemben csupán a titkosszolgálati eszköz alkalmazásával beszerzett telefonlehallgatási anyag áll rendelkezésre. Számos más bizonyíték, így a rendőri jelentések, a figyelési információk, a videofelvétel, a vegyész szakértői vélemény és a vádlott társak vallomásai is feltárássra kerültek, amelyek III.r. vádlott cselekvőségével összefüggésben értékelendők, ezeket az elsőfokú bíróság nem vetette össze a hanganyaggal, így nem teljesítette indokolási kötelezettségét. Ezért az ítélet III. r. vádlott tekintetében felülbírálatra alkalmatlan, ezért a Be. 373. § (1) bekezdés III/a.) pontja alapján hatályon kívül helyezésnek van helye.

A **Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.108/2010/21. számú** átiratában az elsőfokú ügyészi fellebbezést helyes indokainál fogva fenntartotta, a vádlottak és védők fellebbezését alaptalannak tartotta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, ügyfelderítési kötelezettségének is eleget tett. Elsősorban a kábítószer átadásának körülményire helyezte a hangsúlyt, továbbá annak tisztázására törekedett, hogy II. r. vádlottól lefoglalt pénz legális eredetű-e és az milyen tevékenységből származhat. I. r. II. r. vádlottakat érintően megalapozott tényállást állapított meg, az a személyi körülmények körében a vádlottak

elmeállapotával, kábítószer-függőségével kapcsolatos szakértői megállapításokkal szorul kiegészítésre. A büntetés kiszabása körében nem tulajdonított jelentőséget a kábítószer tiszta hatóanyag tartalmának és annak, hogy a súlyosító körülmények nyomatéka lényegesen nagyobb, mint az enyhítő körülményeké. Ezért a terheltek életvitele, I.r. vádlott előélete, II.r. vádlott esetében pedig a halmazati büntetés kiszabása indokolja a büntetések súlyosítását.

III. r vádlott esetében az elsőfokú bíróság a lehallgatási anyagot nem vetette össze a rendőri jelentésekkel, a rendőr tanúk és a vádlottak vallomásaival. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy I. r. vádlott II.r.vádlottat III. r. vádlotton keresztül ismerte meg. 1.sz. tanú vallomása szerint a lehallgatások tartalmát értékelve határoztak úgy, hogy I. r. vádlottat figyelés alá vonják. A bíróság megállapította ítéletében, hogy I. r. és II. vádlottak helyszínen történt tevőleges magatartása egymással pontosan koordinált volt, ugyanakkor az ezt megelőző beszélgetések időpontját, tartalmát nem vetette össze az egyéb bizonyítékokkal. Ugyanis I. r. és II. vádlottak a tényállásbeli cselekményt megelőzően nem is beszéltek egymással, I. r. vádlott III. r. vádlottat hívta 14:47 órakor, amikor a helyszínre megérkezett, mire III. r. vádlott közölte, hogy „akkor szólok” és ezt követően, 14:53 órakor tűnt fel II. r. vádlott autója.

Bár a beszélgetés csak sejtette az áru mibenlétét, a jelentős mennyiségű kábítószer átadására sor került. Álláspontja szerint a beszélgetések tartalma a bizonyítékok láncolatába beleillik, azt az egyéb bizonyítékok erősítik, ezek alapján III. r. vádlott bűnössége a vád szerinti bűncselekményben megállapítható.

Mindezekre tekintettel III. r. vádlottat érintően a Be. 373. § (1) bekezdés III/a.) pontja alapján az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

I. r. vádlott a fellebbezés írásbeli indokolásában megismételte az elsőfokú eljárásban előadott védekezését, miszerint a kábítószer tartalmazó dobozt nem II. r. vádlottól vette át, hanem korábban más személytől. Amikor megállt a ... utcában, a gépkocsijából kiszállt, a csomagtartóból kivette a dobozt, azt lerakta a földre, majd ismét betette a csomagtartóba. Mindezeket az objektív videofelvétel nem cáfolta meg, csupán a kihallgatott három rendőr tanú vallomása.

Nem vitatta, hogy a házkutatáskor és az elfogásakor lefoglalt kábítószer megvásárolta és megszerezte. Álláspontja szerint magatartása a Btk. 282. § (1) bekezdés szerinti megszerzésben, vagy tartásban, vagy forgalmazás kísérletében állapítható meg. Az előzetes letartóztatásban letöltött 5 év alatt példamutató magatartást tanúsított, állandó dicséretekkel rendelkezik, melyet őszinte megbánásával együtt értékelve a büntetés enyhítését indítványozta.

A nyilvános ülésen **az ügyész** az írásbeli átiratában foglaltakkal egyező indítványt tett mindhárom vádlott tekintetében.

Az **I. r. vádlott védője** az 1/2007. számú Büntető jogegységi határozatra hivatkozva kiemelte, hogy az ügy felderítése során a kábítószer átadására került a hangsúly, a bizonyítékok alapján nem állapítható meg a haszonszerzéssel elkövetett

kereskedés, de még annak kísérlete sem. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság I. r. vádlott magatartását a Btk. 282. § (1) és (2) bekezdés szerint minősítse, ennek megfelelően enyhébb, tetтарыыos бұнтетést szabjon ki.

A **II. r. vádlott védője** a bejelentett fellebbezést fenntartotta. A védő álláspontja szerint az ítélet a Be. 351. (2) bekezdés d.) pont alapján részben megalapozatlan, ugyanis az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

II. r. vádlott a kábítószerre elkövetett cselekményt az első nyomozati kihallgatásától kezdve tagadta, ahol még összebeszélésre sem volt lehetőség. A videofelvétel önmagában ezen ítélet tényállás megállapítására nem alkalmas. Bizonyítékként értékelendő, hogy II. r. vádlott kiterjedt üzleti tevékenységet folytatott külföldön és belföldön, nagy mennyiségű ingatlan van a tulajdonában, tehát üzleti pénzmozgás II. r. vádlott életében létezik, ezt 2. sz, 3., 4. számú tanúk is egyértelműen, cáfolhatatlanul előadták. Mindezek alapján nem állapítható meg az összefüggés a kábítószer esetleges forgalma és fellelt készpénz között. Álláspontja szerint II. r. vádlott magatartása a Btk. 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulataba ütköző kábítószerrel visszaélés бұнтеттеként minősül, melynek бұнтетési tétele 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés.

A lőfegyverrel és lőszерrel visszaélés бұнтетте tekintetében előadta, hogy téves az a ténybeli következtetés, hogy a fegyver II. r. vádlott birtokában lett volna. A házkutatás során fellelték a fegyvert és a lőszereket, azonban a lakásban - ami nem II r. vádlott tulajdona - lakott néhány családtag, és ott több kívülálló is megfordult. A család egyik barátja közjegyzői nyilatkozatban elismerte, hogy a lőfegyver az övé, azt ő helyezte el a lakásban. A lefoglaláson kívül nincs más bizonyíték, hogy II. r. vádlott tulajdona volt a fegyver, ezért az e бұнцselekmény miatt emelt vád alól védenце felmentését indítványozta.

A kiszabott бұнтетés enyhítését indokolja az időmúlás, a halmazati бұнтетés mellőzése és a belső arányosság figyelembevétele.

A **III. r. vádlott védője** perbeszédében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a cselekmény elkövetését kétséget kizáróan megállapítani nem lehet.

I. r. vádlott felszólalásukban megváltozott személyi körülményeire nyilatkozott, illetve fenntartotta az írásbeli fellebbezésében foglaltakat. Azt annyiban egészítette ki, hogy a mérleg azért volt nála, mert a fogyasztásra vásárolt kábítószer mennyiségét ellenőrizte vele. Nyilatkozata szerint elfogása előtt 1,5 - 2 héttel hagyta abba a kábítószer fogyasztást.

II. r. vádlott megismételve az elsőfokú eljárásban előadott védekezését, ártatlanságát hangoztatta. Hivatkozott továbbá arra, hogy a rendőrök állítása szerint nem állt azon a helyen semmilyen autó, ahova ő leparkolt. Vallomásának alátámasztására az iratokhoz csatolta a videofelvételből készített fényképfelvételeket, amin jól látható egy világos színű kis autó, aminek a helyére állt be a gépkocsijával.

A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek eredményeként azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást a perrendi szabályok szerint, az eljárási szabályokat betartva, kellő alapossággal és körültekintéssel folytatta le.

A bizonyítási eljárás során a Be. 75. § (1) bekezdésben megfogalmazott ügyfelderítési kötelezettségnek eleget tett, ennek során ellenőrizte a tagadásban lévő terheltek védekezését. Megidézett valamennyi tanút, akik kihallgatásának eredményeként az ügy eldöntése körében releváns adatok beszerzése volt várható, valamint - több alkalommal is - levetítette az ügyben készült videofelvételt és lejátszotta a hangfelvételt, ezzel eleget tett azon követelménynek is, mely szerint a bíróság csak olyan bizonyítékot használhat fel és értékelhet, amelyet a tárgyalás anyagává tett.

A másodfokú bíróság egyetértett az ítélet 25-26. oldalán a bizonyítási indítványok elutasítása körében kifejtett álláspontjával is.

5.sz. tanú tanúkenti kihallgatása az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezte volna. A bírósági iratok 63. szám alatt csatolt nyilatkozat a Be. 301. § (1) bekezdés alapján okirati bizonyítékként felhasználható volt, azt az elsőfokú bíróság a 2011. október 20. napján tartott tárgyaláson felolvasta (elsőfokú iratok 64. számú jegyzőkönyv) és bizonyítékként az ítélet 21. oldalán értékelte is.

A helyszíni szemle tartására irányuló bizonyítási indítvány elutasítása is helyes indokkal történt, egyrészt a Be. 75. § (3) bekezdés alapján a köztudomású tényeket nem kell bizonyítani, másrészt II. r. vádlott által hivatkozott zöldsárga láda lefoglalásra nem került, annak pontos paraméterei nem ismertek, így nem lehetséges bizonyítási kísérletet lefolytatni arra nézve, hogy a csomagtartóba mennyi láda, illetve doboz fért be.

A jelenleg is folyamatban lévő ... vizsgálat eredményének bevárása is szükségtelen, figyelemmel arra, hogy 2003. évtől kezdődően a tényállásbeli cselekményig terjedő időszakra vonatkozó adatokat az adóhatóság a bíróság rendelkezésére bocsátotta (nyomozati iratok 841-853. oldal), ezeket a bíróság bizonyítékként felhasználta, ennél részletesebb adat beszerzése jelen büntető eljárásban nem indokolt.

Az elsőfokú bíróságnak a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként feltárt bizonyítékok értékelésével megállapított tényállása alapvetően helytálló.

Az a Be. 351. § (2) bekezdés b.) pont II. fordulata és c.) pont alapján részben csak azért megalapozatlan, mert a vádlottak személyi körülményei körében megállapított tények, a korábbi büntetések adatai valamint a tényállás tekintetében kisebb mértékben hiányos és iratellenes.

Azt a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a.) pont értelmében az iratok tartalma és ténybeli következtetés alapján az alábbiak szerint egészíti ki és helyesbíti:

I. r. vádlott előzetes letartóztatását megelőzően alkalmi munkát végzett, ebből származó havi jövedelme 150-200.000.- forint volt (másodfokú iratok 26. jegyzőkönyv).

II. r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2004. március 06. napján jogerős 16.B.36055/2002/2. számú ítéletével közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt 56.000.- forint pénzbüntetésre ítélte (nyomozati iratok 2265. oldal).

III. r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2006. február 01. napján jogerős 8.B.35973/2005/6. számú ítéletével ittas járművezetés vétsége miatt 75.000.- forint pénzbüntetésre és 1 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte (nyomozati iratok 2547. oldal).

A másodfokú bíróság a **tényállásba az ítélet 7. oldal III. rész kezdetéhez** az alábbi mondatokat **illeszti**:

„I. r. vádlott nem kábítószerfüggő, vizeletének vizsgálata kábítószerre negatív eredménnyel zárult.

I. r. vádlott kevert típusú személyiségzavarban szenved, ugyanakkor sem a terhére rótt cselekmény időpontjában, sem szakértői vizsgálatok nem szenvedett az elmeműködés olyan kóros zavarában, amely őt korlátozta, vagy képtelenné tette volna a cselekménye következményeinek felismerésére, vagy hogy a felismerésnek megfelelően cselekedjék (nyomozati iratok 151. és 193-197. oldal).

II. r. vádlott nem kábítószerfüggő, vizeletének vizsgálata kábítószerre negatív eredménnyel zárult.

II. r. vádlott disszociális személyiségzavarban szenved; feszültség, ingerlékenység, robbanékonyság, beilleszkedési és alkalmazkodási zavarok, indulati esékenység, indulati reakciókra való hajlam, hangulati változékonyság, gyengült kritikai készség tüneteivel.

Személyiségzavara ugyanakkor beszámítási képességet korlátozó tényezőként nem értékelhető.

Sem a terhére rótt cselekmény időpontjában, sem szakértői vizsgálatok nem szenvedett az elmeműködés olyan kóros zavarában, amely őt korlátozta, vagy

képtelenné tette volna a cselekménye következményeinek felismerésére, vagy hogy a felismerésnek megfelelően cselekedjék (nyomozati iratok 149. és 295-302. oldal).

II. r. vádlott 2000. november 16. napján történt szabadulását követően 2003. évtől kezdődően 2008. április 17. napján történt elfogásáig - ma már pontosabban meg nem állapítható időponttól kezdődően - rendszeresen, nagy mennyiségű, pontosan meg nem állapítható fajtájú, de legalább a jelentős mennyiség alsó határát 100-szorosan meghaladó hatóanyag-tartalmú kábítószer értékesített ismeretlen személyek részére úgy, hogy ezt nagy tételben, alkalmanként a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó hatóanyag-tartalomra követte el. Az ebből származó jövedelméből biztosította a megélhetését. 2003-2004-2005. években személyi jövedelemadó bevallást nem nyújtott be, 2007. évben munkaviszonyból származó bérjövedelemként 786.000.- forintot tüntetett fel.

I. r. vádlott 2008. április 17. napját megelőzően legalább két héttel kábítószer már nem fogyasztott (másodfokú iratok 26. jegyzőkönyv), az általa átvett kábítószer a lakásán lefoglalt mérleg felhasználásával továbbértékesítésre szánta."

A tényállásba az ítélet 7. oldal III. rész első bekezdés második mondat után az alábbi mondatot illeszti:

„I. r. és II. r. vádlottak a gépkocsijukkal úgy parkoltak le, hogy a gépkocsik csomagtartója egymás felé nézett."

A tényállásban az ítélet 7. oldal III. rész harmadik bekezdést kiegészíti azzal, hogy I. r. vádlott ... szám alatti tartózkodási helyén tartott házkutatás időpontja: 2008. április 17. napján 20:00 óra (nyomozati iratok 2443-2451. oldal).

A tényállást az ítélet 7. oldal III. rész negyedik bekezdésben II. r. vádlott ... szám alatti tartózkodási helyén tartott házkutatás időpontját 2008. április 17. napján 17:00 órára módosítja (nyomozati iratok 2003-2019. oldal).

A tényállásban az ítélet 7. oldal III. rész negyedik bekezdést kiegészíti azzal, hogy II. r. vádlott övtáskájából és gépkocsijából 618.000.- forint és 265.- Euro készpénzt, a ... szám alatti tartózkodási helyén tartott házkutatás során a hálósobából, a cipősdobozból és széfből 3.150.000.- forint, 343.040.- Euro, 8.570.- SKK és 650.- USD készpénzt foglaltak le. Az így lefoglalt készpénz összesen: 3.768.000.- forint, 343.305.- Euro, 8.570.- SKK és 650.- USD (nyomozati iratok 2003-2019. és 1991-1995. oldal).

A tényállásba az ítélet 8. oldal második bekezdés után az alábbi mondatokat illeszti:

„A lefoglalt 6 mm ME Flóbert kaliberjelű nyolclövetű revolver lőfegyvernek (tűzfegyvernek), a 109 darab 22 Flóbert kaliberjelű töltény lőszernek tekinthető. A forgópisztoly működőképes, lövés leadására, kilőtt lövedéke emberélet kioltására kivételes esetben alkalmas." (nyomozati iratok 159-165. oldal)

A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 351. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 352. § (2) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett valamennyi bizonyítékot a Be. 78. § (3) bekezdésében írtaknak megfelelően, egyenként és összességében értékelte.

A **kábítószerrel visszaélés büntette** tekintetében az elsőfokú bíróság bár elfogadta az igazságügyi orvos- és toxikológiai szakértői véleményeket, azok megállapításait - ítéletszerkesztési hiba folytán - a bizonyítékok értékelése körében helyezte el, ezt a másodfokú bíróság helyesbítette és I. r. és II. r. vádlottakra vonatkozóan azokat beemelte a tényállásba.

I. r. vádlottnál mellőzi annak megállapítást, miszerint rendszeres vegyes drog- és kábítószer használó, mert ezt a vádlotti elmondáson kívül semmilyen más bizonyíték nem támasztotta alá, még vizeletvizsgálatának eredménye is cáfolta.

A bizonyítékoktól a tényálláshoz vezető következtetések során az elsőfokú bíróság logikai hibát nem vétett, a tényállásban leírt tények összhangban állnak a hitelesnek elfogadott bizonyítékokkal. Az ítéleti tényállás kisebb részben iratellenes megállapításokat tartalmazott, illetve hiányos volt, így a házkutatási időpontok, illetve a házkutatás során lefoglalt pénznemek és azok mennyiségei tekintetében. Ezeket a hibákat és hiányosságokat a másodfokú bíróság a megjelölt iratok alapján pontosította és pótolta.

Az elsőfokú bíróság I. r. és II. r. vádlottak tekintetében kimerítő alapossággal, a logika és ésszerűség szabályainak megfelelően számot adott arról a meggyőződéséről, hogy a tényállást mely bizonyítékokra alapította, és miért vetette el a terheltek védekezését.

A másodfokú bíróság osztotta azt az álláspontot, hogy az eseményről készült videofelvétel alapján - mely a kihallgatott rendőr tanúk vallomásával összhangban állt - kizárható a vádlottak azon védekezése, miszerint a kábítószeret tartalmazó dobozt I. r. vádlott a II. r. vádlottal történt találkozás előtt egy ismeretlen személytől vette át.

A videofelvétel alapján megállapítható, hogy a gépkocsikkal a terheltek úgy parkoltak le, hogy azok csomagtartói egymás felé néztek, ezt az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában (21. oldal második bekezdés) helyesen rögzíti is, de ezen megállapítás a tényállás körébe tartozik, ezért a másodfokú bíróság ezzel is kiegészítette a történeti tényállást.

A videofelvételen egyértelműen beazonosítható az a mozdulat, amikor II. r. vádlott a gépkocsija csomagtartóját kinyitja, behajol és kiveszi a dobozt, amit átad I. r. vádlottnak, aki azt a saját gépkocsijába teszi. A dobozt a nyomozó hatóság lefoglalta és a szakértői vélemény alapján megállapítható, hogy annak tartalma

kábítószer volt. A másodfokú bíróság e körben maradéktalanul osztotta azt az elsőbírői álláspontot, hogy a gépkocsik parkolása, a csomagtartók helyzete is azt a célt szolgálta, hogy az átpakolás a lehető legrövidebb időn belül megtörténhessen.

Az elsőfokú bíróság az ítélet 23. oldal utolsó és 24. oldal első-második bekezdésében részletesen megindokolta, hogy milyen bizonyítékok alapján következtetett arra, hogy I. r. és II. r. vádlottak kábítószerrel kereskedtek.

Ezzel a megállapítással az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Be. 2. § (3) bekezdésben foglalt vádhoz kötöttség alapelvét, ugyanis a Fővárosi Főügyészség Nf.9585/2008/101-II. számú vádirata is tartalmazza I. r. vádlott tekintetében, hogy 2007. február 5-i szabadulását követően elfogásáig kábítószer terjesztő tevékenységet folytatott, részben ismeretlenül maradt forrásaitól beszerzett marihuánát és amfetamint értékesítette a megrendeléseket telefonon leadó kábítószer-fogyasztó vevőinek. Illetve II. r. vádlott esetében pedig a vádirat rögzíti, hogy a terhelt 2008. április 17. napját megelőző, közelebbről meg nem állapítható időszakban kábítószer-nagykereskedői tevékenységet folytatott.

A kábítószer kereskedés megállapításával az ítéltábla egyetértett, azonban az elsőfokú ítélet tényállása e tekintetben a jogi indokolással nincs összhangban, ezért a másodfokú bíróság a tényállást az iratok tartalma és ténybeli következtetés alapján kiegészítette az alábbi indokokkal.

Az elsőfokú bíróság a nyomozati iratok 841-853. oldalon található adóhatósági iratokat a bizonyítékok számbavételekor részletesen ismertette, ez alapján kétséget kizáró módon megállapítható, hogy II. r. vádlott 2003-2004-2005. években személyi jövedelemadó bevallást nem nyújtott be, 2007. évben munkaviszonyból származó bérjövedelemként 786.000.- forintot tüntetett fel.

Ennek ellenére elfogásakor, 2008. áprilisban közel 120 millió forint készpénzt foglaltak le nála, melyek eredetét igazolni nem tudta. Az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság érvelését, mellyel a kölcsönadások tekintetében felsorakoztatott tanúk - így 2.,3.,4.számú tanúk - vallomását elvetette. A készpénzen kívül II. r. vádlott számtalan nagy értékű ingatlannal és gépjárművekkel rendelkezik. Igazolt legális jövedelem hiányában a kábítószerrel kereskedésből tudta ezt a vagyongyarapodást előidézni és megélhetését biztosítani, nyilvánvaló, hogy a lefoglalt nagy mennyiségű készpénz is ebből a tevékenységből származik, illetve azt a jövőben értékesítendő kábítószer beszerzésére kívánta fordítani.

Az amfetaminnak a fogyasztók részére történő értékesítés során a köztudomású átlag piaci árral - mely amfetamin tablettánként kb. 1.500-3.000.- forint - számolva a lefoglalt közel 120 millió forint készpénz 40.000 amfetamin tabletta ellenértékének felel meg. A Bűnügyi Szakértői- és Kutatóintézetben és a regionális kábítószer-vizsgáló laboratóriumokban vizsgált feketepiaci kábítószer-készítményeket figyelembe véve 2008. évben az amfetamin tabletta átlagos hatóanyag tartalma 1-20 mg/tabletta. A legkedvezőbb értékkel számolva - mely 1 mg/tabletta -

megállapítható, hogy a 40.000 tabletta tiszta hatóanyag tartalma kb. 40 gramm, mely a Btké. 23. § (1) bekezdés a.) és (3) bekezdés rendelkezései alapján a jelentős mennyiség alsó határának 400 %-a.

A fenti következtetések alapján tényként megállapítható - és ezzel az ítéleti tényállás kiegészítésre szorult -, hogy II. r. vádlott rendszeresen, nagy mennyiségű, pontosan meg nem állapítható fajtájú, de legalább a jelentős mennyiség alsó határát 100-szorosan meghaladó hatóanyag-tartalmú kábítószer értékesített ismeretlen személyek részére úgy, hogy ezt nagy tételben, alkalmanként a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó hatóanyag-tartalomra követte el.

I. r. vádlott a másodfokú nyilvános ülésen tett nyilatkozata szerint 2008. április 17. napját megelőzően legalább két héttel kábítószer már nem fogyasztott és ezt a fajta magatartását a jövőben sem kívánta folytatni. Így az elfogásakor általa átvett több mint 2 kg amfetamint és 4 kg marihuánát nagy mennyiségéből adódóan sem fogyasztás céljából vásárolta, azokkal és a lakásán fellelt kábítószerrel egyedüli célja az volt, hogy a lefoglalt mérleg felhasználásával értékesítse. Ezen ténymegállapítást is a másodfokú bíróság a történeti tényállás részévé tette.

Mindezekkel a kiegészítésekkel a vád kimerítése megtörtént, az elsőfokú ítélet tényállása és jogi indokolása közötti ellentét feloldódott, az egyébként helyes jogi minősítés alapját képező tények a rendelkezésre álló bizonyítékok és az azokból levont megfelelő következtetések útján kétséget kizáró módon megállapíthatók voltak.

Az ítélet tábla részben osztotta az ügyész álláspontját, miszerint az elsőfokú bíróság III. r. vádlott cselekményét érintően az indokolási kötelezettségét nem megfelelő mértékben teljesítette. Azonban - szemben az ügyészi fellebbezésben kifejtettekkel - az indokolási kötelezettség megsértése nem volt olyan fokú, mely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolta volna.

Az elsőfokú bíróság az ítélet 21. oldal utolsó és 22. oldal első hat bekezdésében kifejtette, hogy miért nem találta bizonyítottnak azt, hogy III. r. vádlott továbbította II. r. vádlott felé I. r. vádlott megrendeléseit, illetőleg a megrendelt kábítószer átadására irányuló találkozót közöttük megszervezte. A mérlegelő tevékenység során levont végkövetkeztetésével, miszerint ítéleti bizonyossággal nem állapítható meg a III. r. vádlott terhére rótt cselekmény elkövetése, az ítélet tábla is egyetértett.

Az elsőfokú bíróság hivatkozott arra, hogy a titkosszolgálati eszköz alkalmazásával beszerzett telefonlehallgatási anyag állt rendelkezésre, mely önmagában nem elegendő a bűnösség megállapításához. A beszélgetések tartalmára az indokolás csupán hivatkozott, illetve annyi következtetést tett az elsőfokú bíróság, hogy abból a kábítószer fajtája, mennyisége és az adás-vétel realizálódása nem állapítható meg.

Azonban az elsőfokú bíróság a beszélgetés szövegének részletes értékelésével, illetve az egyéb bizonyítékokkal történő - így a tanúvallomások és a rendőri jelentés tartalmának - összevetésével adós maradt. Ezt az indokolásban megmutatkozó hiányosságot a másodfokú bíróság az alábbiak szerint pótolja:

A telefonbeszélgetésekről készített jelentés szerint **2008. április 12. napján** I. r. vádlott közli III. r. vádlottal, hogy „az Öreggel való találkozást keddre tedd már, ha lehet” (nyomozati iratok 2609. oldal).

2008. április 16. napján a vádlotti beszélgetés a következő:

I. r. vádlott: „Lebeszélte az Öreggel a találkozót, vagy nem?”

III. r. vádlott: „Még nem.”

I. r. vádlott: „Vagy holnapra lesz, vagy mikorra tesszük, vagy mi legyen?”

III. r. vádlott: „Hát, nem, nem, nem én mára, én mára szeretném, minné' előbb legyen meg ez a találkozó.”(nyomozati iratok 2625. oldal)

Majd **2008. április 16. napján** III. r. vádlott közli I. r. vádlottal, hogy „ holnapra raktam.....valami időt találj ki és akko' én majd kimegyek oszt lebeszélem.” Erre I. r. vádlott azt felelte, hogy „'Tod' a szokásos. Háromtól hatig.” (nyomozati iratok 2629. oldal)

Ezt követően beszélt III. r. vádlott II. r. vádlottal, **2008. április 17. napján 9:33 órakor** a következő tartalommal:

III. r. vádlott: „Mikor érsz rá délután?”

II. r. vádlott: „Hát öö, ráérek szerintem.”

III. r. vádlott: „Olyan három és hat között.”

II. r. vádlott: „Jó.”

III. r. vádlott: „Jól van. Szokásos barátaiddal, jó?”

II. r. vádlott: „Jó, oké.” (nyomozati iratok 2569. oldal)

Nyomban ezután III. r. vádlott értesíti I. r. vádlottat **2008. április 17. napján 9:40 órakor**, hogy legyen készenlétben három és hat között. (nyomozati iratok 2633. oldal)

Majd **2008. április 17. napján 13:02 órakor** III. r. vádlott beszélt II. r. vádlottal, amikor is III. r. vádlott kérdésére „Három óra?”, II. r. vádlottal azt feleli „Jó.”

Ezután II. r. vádlott kérdésére „Négyet....(érthetetlen rész)....vagy a hármassal, vagy mind a kettővel?” III. r. vádlott azt feleli, hogy „Jó, hát ő szerintem az is.”(nyomozati iratok 2571. oldal).

2008. április 17. napján 13:05 órakor III. r. vádlott hívja I. r. vádlottat:

III. r. vádlott: „Háromkor, ahogy megbeszéltük!”

I. r. vádlott: „Szokásos helyen?”

III. r. vádlott: „Igen.”

I. r. vádlott: „De melyiken? A régin vagy az újon?”

III. r. vádlott: „Hát ott, ahol a múltkor.” (nyomozati iratok 2635. oldal)

2008. április 17. napján 14:47 órakor I. r. vádlott szól III. r. vádlottnak, hogy „Itt vagyok mán'. Jó?", mire III. r. vádlott azt feleli, hogy „Akkor szólok.” (nyomozati iratok 2641. oldal) és azonnal, 2008. április 17. napján 14:48 órakor telefonál II. r. vádlottnak azzal az üzenettel, hogy „Ott van már a pofa.”, mire II. r. vádlott azt válaszolta „Megyek.” (nyomozati iratok 2573. oldal).

Ezt követően a nyomozati iratok 93-95. oldalon található rendőri jelentés I. r. vádlott 14:50 óra körüli időben, míg II. r. vádlott 14:53 óra körüli időben megjelent a későbbi elfogásuk helyszínén gépkocsival.

A telefonbeszélgetéseket vizsgálva leszögezhető, hogy a rögzített beszélgetések között nincs olyan, ami I. r. és II. r. vádlottak közötti közvetlen párbeszédet tartalmaz.

Az is kétséget kizáró módon megállapítható, hogy III. r. vádlott tudott arról, hogy I. r. vádlott találkozni fog II. r. vádlottal, hiszen a találkozó időpontját ő szervezte meg I. és II. r. vádlott között. Még arra is van utalás - „szokásos helyen”, „ahol a múltkor” -, hogy nem ez az első találkozó közöttük.

Ez egybecseng 1.számú tanú 2011. május 24-i határnapon történt kihallgatása során elmondottakkal, miszerint a lehallgatások tartalmát értékelve döntöttek úgy, hogy I. r. vádlottat megfigyelés alá vonják, mert III. r. vádlott szervezésével találkozik valakivel (elsőfokú bírósági iratok 58. számú jegyzőkönyv).

A találkozóra sor is került, hiszen az elfogásról készült rendőri jelentés szerint a beszélgetéseket követő néhány percen belül a gépkocsijukkal I. r. és II. r. vádlott megérkeztek a ... számhoz, ahol elfogásukra került sor.

Azonban mindezen rendelkezésre álló bizonyítékokból ítéleti bizonyossággal következtetni nem lehet arra, hogy III. r. vádlott tudta azt, hogy a találkozóra miért kerül sor, hogy ott kábítószer átadására fog sor kerülni, illetve, hogy az milyen fajtájú és mennyiségű lesz.

Való igaz, hogy a beszélgetés egyes részei egyeznek a később lefoglalt kábítószerrel, különösen a 2008. április 17. napján 13:02 órakor folytatott beszélgetés „**Négyet**.....(érthetetlen rész)....vagy a **hármassal**, vagy mind a **kettővel**?” részlet, ugyanis marihuánából **négy** kg-ot foglaltak le, míg az amfetamin **három** zacskóban volt, ez összesen **kettő** fajta kábítószer. Tekintettel azonban arra, hogy semmilyen konkrét utalás nincs a beszélgetésekben kábítószerre, önmagában a szövegek tartalma alapján csak valószínűsíthető, de kétséget kizáró módon nem bizonyítható, hogy III. r. vádlott tudata átfogta a később lefoglalt, jelentős mennyiséget meghaladó hatóanyag-tartalmú kábítószer adás-vételének tényét. Más bizonyíték sem áll rendelkezésre, amely alapján ez megállapítható lenne.

Így az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése útján helyes következtetéssel jutott arra a döntésre, hogy III. r. vádlottat az ellene emelt vád alól - figyelemmel a Be. 6. § (3) bekezdés b.) pontjára - bizonyítottság hiányában felmentette.

A **lőfegyverrel és lőszerral visszaélés büntette** tekintetében a II. r. vádlott védője perbeszédében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság téves ténybeli következtetés alapján jutott arra az álláspontra, hogy e bűncselekményben II. r. vádlott bűnössége megállapítható.

Az elsőfokú bíróság bár elfogadta a nyomozati iratok 159-165. oldalon lévő igazságügyi fegyverszakértői véleményt, annak megállapításait - ítéletszerkesztési hiba folytán - a bizonyítékok számbavételekor ismertette, ezt a másodfokú bíróság helyesbítette és a tényállás részévé tette.

A másodfokú bíróság az ítélet 21. oldal hatodik bekezdésben részletesen kifejtett álláspontot - miszerint minden kétséget kizáró módon bizonyítást nyert, hogy a házkutatáskor lefoglalt lőfegyvert és lőszert II. r. vádlott tartotta hálósobájának széfjében - maradéktalanul osztotta. Az e bűncselekmény miatt emelt vád alóli felmentésre irányuló fellebbezések - új bizonyíték hiányában - az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységének a kritikái, melyek a meglévő, már mérlegelt bizonyítékok újraértékelését, és II. r. vádlott tagadásból álló védekezésének elfogadását célozták. Az irányadó perrendi szabályok szerint azonban - a megalapozott tényálláshoz kötöttség folytán - ez a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést I. r. és II. r. vádlottak bűnösségére. A cselekményeik minősítése is megfelel az anyagi jogszabálynak.

A kábítószerrel visszaélés büntette tekintetében az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta az 1/2007. Büntető jogegységi határozatban és a Bkv. 57. számú kollégiumi véleményben foglaltakat. A kábítószerrel kereskedés tágabb körű, mint a kábítószer forgalomba hozatala. Magában foglal bármilyen tevékenységet, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladóhoz, illetve a fogyasztóhoz, így pl. a kábítószer csomagolását, tárolását, szállítását, elosztását.

I. r. vádlott azzal a magatartásával, hogy az elfogásakor tőle és a lakásán lefoglalt kábítószert raktározta értékesítés céljából, a kereskedést megvalósította, hiszen a tárolással a cselekmény befejezett elkövetési stádiumba jutott.

II. r. vádlott cselekménye, miszerint a kábítószert a viszonteladóhoz - nevezetesen I. r. vádlotthoz - egy előre megbeszélte időpontban és helyszínen eljuttatta, szintén a kereskedés befejezett alakzataként minősül.

Az elsőfokú bíróság a lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntette tekintetében az állandói bírói gyakorlatnak megfelelően minősítette II. r. vádlott magatartását tartásnak, ugyanis az irányadó tényállás alapján megállapítható, hogy a terhelt ezeket tartósan birtokolta, illetve széfjében tárolta. A 2004. évi XXIV. törvény 2. § 16. pontja alapján a lefoglalt revolver lőfegyvernek, a töltények a 2. § 22. pontja alapján lőszernek minősülnek, melyek tartásához a 3. § b.) pont alapján hatósági engedély szükséges, mellyel a terhelt nem rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket helyesen ismerte fel.

A másodfokú bíróság további súlyosító körülményként értékeli I. r. vádlott esetében, hogy többszörös visszaeső és hogy a visszaesést megalapozó büntetésen kívül is több alkalommal volt büntetve (Bkv. 56. számú kollégiumi vélemény II/2. pont).

A kábítószerrel visszaélés szempontjából kiemelt jelentőséggel bír a cselekménnyel érintett kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalma. Ez jelen ügyben I. r. vádlott esetében a súlyosabb minősítést megalapozó jelentős mennyiség alsó határának 32,05-szerese, míg II. r. vádlott esetében legalább 132-szerese.

Ezt a körülményt a büntetés kiszabása körében is érvényre kell juttatni I. r. és II. r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetés mértékének meghatározásakor. Az elsőfokú bíróság ezen körülmény vizsgálatát elmulasztotta, így a kiszabott büntetések az ítélet belső arányosságának sem felelnek meg.

A tiszta hatóanyag-tartalomban megmutatkozó jelentős különbség már önmagában is indokolja - elsősorban az ügyben meghatározó szerepet játszó, az értékesítési láncban magasabban álló, példátlanul nagy összegű készpénzt birtokló és vagyonra szert tevő II. r. vádlottal szemben - a törvény szigorának alkalmazását.

Ezért a másodfokú bíróság II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 11 évre, a mellékbüntetés mértékét ehhez igazítva a közügyektől eltiltás tartamát pedig 10 évre súlyosította.

I. r. vádlott esetében az ítélőtábla a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést nem találta alaposnak. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés szükséges, de elegendő is a Btk. 37. §-ban megfogalmazott büntetési célok eléréséhez. A szabadságvesztés tartamának olyan mértékű súlyosítására, mely az ítélet megváltoztatását indokolta volna, a másodfokú bíróság indokot nem látott, figyelemmel a Be. 371. § (2) bekezdésben megfogalmazott azon rendelkezésre is, hogy a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának nincs helye.

I. r. és II. r. vádlottak a Btk. 47. § (2) bekezdés I. fordulata alapján büntetésük legalább 4/5 részének kitöltését követően feltételes szabadságra bocsáthatók.

Az elsőfokú bíróság a bűnügyi költség teljes összegének meghatározásakor számítási hibát vétett, az eljárás során felmerült bűnügyi költség összege helyesen: 1.004.310.- forint.

Annak viselésére kötelezés tekintetében a Be. 338. § rendelkezéseit sem megfelelően alkalmazta. A Be. 338. § (2) bekezdés szerint a vádlottat nem lehet kötelezni annak a bűnügyi költségnek a viselésére, amely - nem az ő mulasztása folytán - szükségtelenül merült fel.

A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy az eredményre nem vezetett ujjnyom-szakértői vélemény beszerzésével felmerült bűnügyi költség viselésére a vádlottakat nem lehet kötelezni. A csomagolóanyagok és a fegyver ujjnyom-szakértői vizsgálatának elrendelésére indokoltan, a vádlottak büntetőjogi felelősségének elbírálása körében releváns tények megállapítása érdekében került sor. Önmagában az, hogy az ujjnyom-szakértői vizsgálat negatív eredménnyel zárult, nem jelenti azt, hogy a szakértő bevonására szükségtelenül került sor, ezért erre hivatkozással a terhelteket nem lehet mentesíteni az ezzel összefüggésben felmerült bűnügyi költség megfizetése alól. Mivel a vádlottak bűnösségét a bíróság megállapította, e bűnügyi költség megfizetésére is kötelesek.

A Be. 338. § (3) bekezdés értelmében a bíróság a bűnösnek kimondott vádlottakat külön-külön kötelezi a bűnügyi költség viselésére. Ha a bűnügyi költség, vagy annak meghatározott része nem különíthető el, a vádlottakat egyetemlegesen kell kötelezni a bűnügyi költség megfizetésére.

Jelen ügyben a költségjegyzék 2., 3. és 9. tétele alatt felmerült szakértői költségek a kábítószerrel visszaélés büntette elbírálása körében merültek fel, melyek I. r. és II. r. vádlottakra nem különíthetők el, ezen összeget - mely 604.160.- forint - egyetemleges kötelesek megfizetni.

vádlott egyedül viseli a róla készített igazságügyi orvos- és toxikológiai szakértői vélemények díját, valamint a Mendén tartott házkutatás során lefoglalt kábítószer vizsgálatával kapcsolatos vegyész-szakértői díjat (költségjegyzék 1., 4., 10. és 13. tétel), melynek összege 254.978.-forint.

II. r. vádlottat terheli 145.170.- forint összeg erejéig a vizsgálatával felmerült igazságügyi orvos- és toxikológiai szakértői díj, a fegyverszakértői díj, a fegyver tekintetében elkészült ujjnyom-szakértői díj, valamint 3.számú tanú útiköltsége (költségjegyzék 5., 6., 7., 8. és 11. tétel).

Az elsőfokú bíróság az ítélet bevezető részében a Be. 258. § (1) bekezdés c.) pontja alapján a tárgyalási határnapokat hiányosan tüntette fel, ezt az ítéletábra a 2011. szeptember 27-i határnap megjelölésével pótolta.

Fenti indokokra figyelemmel - a Be. 361. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen eljárva - a Be. 370. § alkalmazásával a Be. 372. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. és II. r. vádlottakkal szemben megváltoztatta.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit I. r. és II. r. vádlottakra, valamint az elsőfokú ítéletet III. r. vádlottal szemben a Be. 371. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

I. r. és II. r. vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 386. § (1) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2013. év január hó 02. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.	Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A I. r., II. r. és III. r. vádlottakkal szemben a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.316/2012/26. számú ítéletével 2013. év január hó 02. napján jogerős és I. r. és II. r. vádlottak tekintetében végrehajtható.

Budapest, 2013. év január hó 02. napján

. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző